

منظومه سیاره‌ای

آمد آیا می‌توانیم در برابر آن از خودمان دفاع کنیم یا نه.

این تصویر حدود چهار ساعت پس از برخورد دارت با دیمورفوس گرفته شده است و ابر غباری عظیمی را نشان می‌دهد که در اثر برخورد به وجود آمده است. تجزیه و تحلیل مقدار ماده‌ای که در فضا پخش شده است به محققان اجازه می‌دهد تا بیشتر در مورد ترکیب داخلی و ساختار دیمورفوس و به طور کلی سیارک‌ها مطالعه کنند. این دانش هنگام طراحی یک ماموریت برای انحراف واقعی یک سیارک بسیار مهم خواهد بود.

نمی‌شود، اما مجموعه‌ای از تکه‌های درخشان در نیمکره جنوبی سیاره و ابرهایی از گاز متان در جو آن وجود دارد. حلقه‌ای ظریف هم دور استوای سیاره می‌چرخد.

یکی از کارهایی که جیمز وب در آن حضور داشت، آزمایش انحراف سیارکی دیمورفوس بود. در روز ۴ مهرماه، فضایی‌مای دارت توسط ناسا به یک سیارک کوچک شلیک شد تا توانایی ما در انحراف یک سیارک را بررسی کند. این آزمایش با هدف آن صورت گرفت که ببینیم اگر روزی سیارکی به سمت زمین

جیمز وب فقط جاهای دور را رصد نکرده، او برخی از سیارات منظومه شمسی خودمان را هم هدف قرار داده است. در اولین تصویر منتشر شده از مشتری، جو آن را به نمایش گذاشت. (درخشندگی مربوط به جو مشتری است.) لکه قرمز بزرگ مشتری، یک سامانه طوفانی به قدری بزرگ است که می‌تواند کل سیاره زمین را ببلعد. شفق‌های قطبی نیز در قطب شمال و جنوب سیاره خودنمایی می‌کنند.

جیمز وب همچنین روی نپتون متمرکز شد که شش برابر مشتری از خورشید دورتر است، نپتون با جزئیات زیاد دیده